

ผนวก ก

สาระสำคัญของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

*

(UN Framework Convention on Climate Change: UNFCCC)

ประเทศภาคีอนุสัญญานับนี้

รับรู้ ว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกและผลร้ายของการเปลี่ยนแปลงนั้น เป็นความตระหนักร่วมกันของมนุษยชาติ

ตระหนัก ว่ากิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้ทำให้ความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในบรรยากาศเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากกว่าการเพิ่มขึ้นนี้ได้เสริมเติมผลของสภาวะเรือนกระจกในธรรมชาติ และจะทำให้พื้นผิวและบรรยากาศของโลกร้อนมากขึ้นและอาจส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศธรรมชาติและมวลมนุษยชาติ

มาตรา 2 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์สุดท้ายของอนุสัญญา นี้ และตราสารทางกฎหมายใดๆ ที่เกี่ยวข้องที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญา นี้ อาจกำหนดขึ้น คือ เพื่อให้บรรลุถึงการรักษาระดับความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในบรรยากาศให้คงที่ในระดับที่ปลอดจากการแทรกแซงของมนุษย์ที่เป็นอันตรายต่อระบบสภาวะอากาศ ทั้งนี้ โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติในอนุสัญญา ระดับเช่นนั้น ควรจะบรรลุถึงภายในระยะเวลาอันเพียงพอเพื่อให้ระบบนิเวศปรับตัวอย่างเป็นธรรมชาติให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศ เพื่อประกันว่า การผลิตอาหาร จะไม่ถูกคุกคามและเพื่อให้สามารถพัฒนาเศรษฐกิจในลักษณะที่ยั่งยืน

* สำหรับรายละเอียดอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศฉบับสมบูรณ์สามารถศึกษาเพิ่มเติม และดาวน์โหลดได้จาก สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา 3 หลักการ

ในการปฏิบัติการให้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ และเพื่ออนุวัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ ให้ประเทศภาคีทั้งปวงยึดถือแนวทางที่กำหนด รวมถึงแนวทางต่อไปนี้

1. ประเทศภาคีควรปกป้องคุ้มครองระบบสภาวะอากาศเพื่อประโยชน์แก่มนุษยชาติรุ่นปัจจุบันและอนาคต บนพื้นฐานของความเสมอภาค และตามความรับผิดชอบร่วมที่แตกต่างกัน และตามขีดความสามารถของตน ในการนี้ ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วควรเป็นผู้นำในการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบทางลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

2. ควรมีการพิจารณาอย่างเต็มที่ถึงความต้องการเฉพาะด้านและสถานการณ์พิเศษต่างๆ ของประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีความล่อแหลมอย่างยิ่งต่อผลกระทบทางลบของการเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศ และของประเทศภาคีทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาที่จะต้องรับภาระที่ไม่เป็นสัดส่วนหรือที่ผิดปกติภายใต้อนุสัญญาฯ

3. ประเทศภาคีทั้งหลายควรกำหนดมาตรการป้องกันล่วงหน้าเพื่อ คัดหมายป้องกันหรือลดสาเหตุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้น้อยที่สุด และบรรเทาผลกระทบทางลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในกรณีที่มีการคุกคามที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือที่แก้ไขมิได้ ไม่ควรอ้างความไม่แน่นอนทางวิทยาศาสตร์เป็นเหตุผลเพื่อชะลอมาตรการดังกล่าว โดยให้คำนึงถึงว่านโยบายและมาตรการดังกล่าวควรมีประสิทธิภาพด้านต้นทุนเพื่อให้แน่ใจว่าโลกได้ประโยชน์จากต้นทุนต่ำสุดเท่าที่เป็นไปได้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นี้ นโยบายและมาตรการนั้นๆ ควรคำนึงถึงความแตกต่างของบริบททางสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน ควรมีขอบเขตกว้างขวาง ควรครอบคลุมแหล่งกำเนิด แหล่งรองรับและที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจกที่เกี่ยวข้องและปรับตัวและควรรวมถึงภาคเศรษฐกิจทั้งปวง ความพยายามที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอาจกระทำโดยความร่วมมือกันของประเทศภาคีต่างๆ ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง

4. ประเทศภาคีมีสิทธิและควรส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน นโยบายและมาตรการในการปกป้องคุ้มครองระบบสภาวะอากาศจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ควรให้เหมาะสมกับเงื่อนไขเฉพาะของประเทศภาคีแต่ละราย และควรนำมาผสมผสานงานกับแผนพัฒนาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจในการกำหนดมาตรการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

5. ประเทศภาคีต่างๆ ควรร่วมมือในการส่งเสริมระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่เปิดและเกื้อกูลกันอันจะนำไปสู่การเจริญเติบโตและการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนแก่ประเทศภาคีทั้งปวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศภาคีที่กำลังพัฒนา อันจะทำให้ประเทศเหล่านั้นสามารถดำเนินการแก้ปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ดีขึ้นมาตรการต่างๆ ที่จะนำมาต่อสู่กับการเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศรวมทั้งมาตรการฝ่ายเดียวนั้นไม่ควรจะเป็นมาตรการที่ทำให้เกิดการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม หรือตามอำเภอใจหรือก่อให้เกิดข้อจำกัดแอบแฝงในการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา 4 พันธกรณี

1. ให้ประเทศภาคีทั้งปวง โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบร่วมกันแต่ในระดับที่แตกต่างกันและลำดับความสำคัญวัตถุประสงค์ และสถานการณ์เฉพาะของการพัฒนาประเทศและภูมิภาค

(ก) พัฒนา ปรับปรุงเป็นระยะๆ ตีพิมพ์และเผยแพร่แก่ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติ มาตรา 12 ด้วยรายการบัญชีแห่งชาติในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากมนุษย์ตามแหล่งกำเนิดและที่เก็บกักก๊าซเรือนกระจกที่ไม่ได้ควบคุมตามพิธีสารมอนทรีออล โดยกระบวนการวิธีที่เทียบเท่ากับที่จะได้มีการตกลงกันในที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี

(ข) กำหนดรูปแบบ อนุวัติ เผยแพร่ และปรับปรุงตามแผนระดับประเทศและโปรแกรมในระดับภูมิภาคอย่างสม่ำเสมอตามที่เหมาะสมโดยมีมาตรการเพื่อบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกิดขึ้นจากการปล่อยจากแหล่งอันเกิดจากการกระทำของมนุษย์และการกำจัดโดยการเก็บกักก๊าซเรือนกระจกทั้งปวงที่มีได้ใช้ในการควบคุมของพิธีสารมอนทรีออล และมาตรการต่างๆ ที่ช่วยให้มีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างเพียงพอ

(ค) ส่งเสริมและร่วมมือในการพัฒนา การใช้และเผยแพร่ รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยี วิถีปฏิบัติและกระบวนการที่ควบคุม ลด หรือป้องกันการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการกระทำของมนุษย์ที่มีได้อยู่ภายใต้พิธีสารมอนทรีออลในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งภาคพลังงาน ขนส่ง อุตสาหกรรม เกษตรกรรม ป่าไม้และการจัดการของเสีย

(ง) ส่งเสริมการจัดการแบบยั่งยืน และส่งเสริมและร่วมมือในการอนุรักษ์และการขยายแหล่งรองรับและที่เก็บกักก๊าซเรือนกระจกที่ไม่ได้อยู่ภายใต้พิธีสารมอนทรีออลตามความเหมาะสม รวมทั้งชีวมวล ป่าไม้ และมหาสมุทร ตลอดจนระบบนิเวศบก ชายฝั่งและทะเลอื่นๆ

(จ) ร่วมมือในการเตรียมการเพื่อปรับตัวต่อผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิประเทศ พัฒนาและผสมผสานแผนการที่เหมาะสมในการจัดการเขตชายฝั่งทรัพยากรน้ำ

และการเกษตร และเพื่อการคุ้มครองและฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากความแห้งแล้งและการแปลงสภาพเป็นทะเลทรายตลอดจนอุทกภัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแอฟริกา

(ด) คำนึงถึงการพิจารณาด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเท่าที่จะเป็นไปได้ในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายและการดำเนินการด้านสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมและใช้วิธีการอันเหมาะสมเช่นการประเมินผลกระทบในการสร้างแบบแผนและกำหนดโครงการหรือมาตรการในระดับประเทศที่ประเทศภาคีจะได้ปฏิบัติเพื่อบรรเทาหรือปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการลดผลกระทบทางลบที่จะเกิดต่อเศรษฐกิจ การสาธารณสุข และคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(ข) ส่งเสริมและร่วมมือในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เทคนิค สังคม เศรษฐกิจ และอื่นๆ การสังเกตการณ์อย่างเป็นระบบ และการพัฒนาระบบข้อมูลเกี่ยวกับระบบภูมิอากาศ และมุ่งที่จะเสริมสร้างความเข้าใจ และลด หรือกำจัดความไม่แน่นอนต่างๆ ที่ยังเหลืออยู่เกี่ยวกับสาเหตุ ผลกระทบ ขนาด และเวลา ของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลทางสังคมและเศรษฐกิจของกลยุทธ์ในการตอบสนองต่างๆ

(ค) ส่งเสริมและร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เทคนิค สังคม เศรษฐกิจและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิอากาศและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและที่เกี่ยวข้องกับผลทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นจากกลยุทธ์ในการตอบสนองต่างๆ อย่างเต็มที่ เปิดเผยและรวดเร็ว

(ง) ส่งเสริมและร่วมมือในการให้การศึกษา การฝึกอบรม และสร้างจิตสำนึกกับประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสนับสนุนการมีส่วนร่วมที่กว้างขวางที่สุดในกระบวนการนี้ รวมทั้งการมีส่วนร่วมที่กว้างขวางที่สุดในกระบวนการนี้ รวมทั้งการมีส่วนร่วมขององค์กรเอกชน และ

(ญ) ติดตามให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุวัติตาม มาตรา 12 ต่อที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี

2. ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วและประเทศภาคีอื่นที่รวมอยู่ในภาคผนวกที่ 1 ได้ผูกมัดตนเองโดยเฉพาะตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

(ก) ประเทศภาคีเหล่านี้แต่ละประเทศกำหนดนโยบายแห่งชาติ และดำเนินมาตรการที่สอดคล้องต้องกันในการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการจำกัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ และโดยการคุ้มครองป้องกันและเพิ่มแหล่งรองรับและที่กักเก็บก๊าซเรือนกระจก นโยบายและมาตรการเหล่านี้ จะแสดงให้เห็นว่าประเทศที่พัฒนา

แล้วกำลังเป็นผู้นำในการปรับเปลี่ยนแนวโน้มการปล่อยก๊าซที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ในระยะยาวที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฯ ด้วยการปรับระดับของการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเรือนกระจกอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ภายใต้พิธีสารมอนทรีออลให้เทียบเท่ากับระดับก่อนหน้านี้ให้ได้ภายในปลายทศวรรษนี้และด้วยการคำนึงถึงความแตกต่าง ในจุดเริ่มต้นและแนวทาง ตลอดจนโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และพื้นฐานทางทรัพยากร ความจำเป็นในการรักษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนและแข็งแกร่ง เทคโนโลยีที่มีอยู่และสถานการณ์ในแต่ละกรณีของประเทศภาคีที่มีต่อความพยายามของโลกตามวัตถุประสงค์นั้น ประเทศภาคีเหล่านี้อาจจะอนุวัตินโยบายและมาตรการเหล่านั้นร่วมกับประเทศภาคีอื่นๆ และอาจช่วยเหลือประเทศภาคีอื่นด้วยการสนับสนุนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฯ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุประสงค์ตามอนุमतรานี้

(ข) ในการที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าตามวัตถุประสงค์นี้ ให้ประเทศภาคีเหล่านี้แต่ละรายส่งรายละเอียดข้อมูลของนโยบายและมาตรการที่อ้างถึงในอนุमतตรา (ก) ข้างต้นตลอดจนผลการคาดประมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์และการกำจัดโดยแหล่งรองรับก๊าซเรือนกระจกที่ไม่ได้อยู่ภายใต้พิธีสารมอนทรีออลภายในระยะเวลาที่อ้างถึงในอนุमतตรา (ก) โดยมีเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเรือนกระจกอื่นที่ไม่ได้อยู่ภายใต้พิธีสารมอนทรีออลให้อยู่ในระดับการปล่อยก๊าซดังกล่าวในปี พ.ศ. 2533 โดยดำเนินการด้วยตนเองหรือร่วมกันตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 12 ภายในหกเดือนหลังจากที่อนุสัญญาฯ ได้มีผลบังคับต่อประเทศภาคีและต่อไปเป็นระยะๆ

(ค) การคำนวณการปล่อยก๊าซจากแหล่ง และการกำจัดโดยแหล่งรองรับก๊าซเรือนกระจกตามวัตถุประสงค์แห่งอนุमतตรา (ข) ข้างต้น ควรคำนึงถึงความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ รวมทั้งขีดความสามารถที่มีประสิทธิภาพของแหล่งรองรับและการมีส่วนต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของก๊าซนั้น ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีพิจารณาและตกลงในวิธีการคำนวณเหล่านี้ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีสมัยแรกและให้ทบทวนวิธีการเหล่านั้นอย่างสม่ำเสมอหลังจากนั้น

(ง) ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีสมัยแรกทบทวนความเหมาะสมเพียงพอของอนุमतตรา (ก) และ (ข) ข้างต้น การทบทวนเช่นนั้น ให้กระทำโดยคำนึงถึงข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ และคำนึงการประเมินการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ตลอดจนคำนึงถึงข้อมูลด้านเทคนิค สังคม และเศรษฐกิจ โดยการทบทวนนี้ ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีดำเนินการอันเหมาะสม ซึ่งอาจรวมถึงการเปลี่ยนแปลงแก้ไขพันธกรณี ตามอนุमतตรา (ก) และ (ข) ข้างต้น ในการประชุมสมัชชา

ประเทศภาคีสมาชิกแรก ให้ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี ตัดสินใจเกี่ยวกับเกณฑ์การดำเนินการร่วมกันตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (ก) ข้างต้น ทั้งให้มีการทบทวนพิจารณาอนุมาตรา (ก) และ (ข) เป็นครั้งที่สอง ไม่ช้ากว่าวันที่ 31 ธันวาคม 2541 และภายหลังจากนั้น เป็นระยะๆ ตามปกติตามที่กำหนดโดยที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีจนกว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฯ

(จ) ให้ประเทศภาคีเหล่านี้แต่ละราย

i. ประสานงานกับประเทศภาคีอื่นๆ ตามความเหมาะสม พัฒนาเครื่องมือเกี่ยวกับกลไกทางบริหารและเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ และ

ii. ระบุ และทบทวนเป็นระยะๆ ซึ่งนโยบายและวิธีปฏิบัติที่ส่งเสริมกิจกรรมอันนำไปสู่ระดับของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่มีได้อยู่ในความควบคุมของพิธีสารกรุงมอนทรีออลเพิ่มสูงขึ้นกว่ากรณีที่ไม่มียุทธศาสตร์และวิธีปฏิบัติดังกล่าว

(ฉ) ภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2541 ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีต้องทบทวนข้อมูลเท่าที่มีอยู่เพื่อกำหนดการแก้ไขเพิ่มเติมรายชื่อในภาคผนวกที่ I และ II ตามแต่จะเห็นสมควร โดยได้รับความเห็นชอบจากประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง

(ช) ประเทศภาคีใดที่มีได้รวมอยู่ในภาคผนวกที่ I ในตราสารการให้สัตยาบันการยอมรับการเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติ หรือในเวลาใดๆ ภายหลังจากนั้น อาจแจ้งผู้ดูแลเอกสารว่าตนตั้งใจที่จะผูกพันตามอนุมาตรา (ก) และ (ข) ข้างต้น ให้ผู้ดูแลรักษาเอกสารแจ้งแก่รัฐที่ลงนามและประเทศภาคีอื่นๆ ถึงการแจ้งข้อความนั้นด้วย

3. ให้ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วและภาคีอื่นๆ ที่พัฒนาแล้วที่รวมอยู่ในภาคผนวกที่ II จัดหาทรัพยากรการเงินใหม่และเพิ่มเติม ให้พอเพียงกับค่าใช้จ่ายตามที่ได้ตกลงกันเต็มจำนวนที่เกิดขึ้นกับประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาในการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้มาตรา 12 ววรรค 1 ประเทศพัฒนาแล้วเหล่านั้นต้องจัดหาทรัพยากรการเงินดังกล่าวรวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยีอันจำเป็นสำหรับประเทศภาคีที่กำลังพัฒนา ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเต็มจำนวนตามที่ตกลงกันได้ในการดำเนินการตามวรรค 1 ของมาตรานี้ และองค์กรที่อ้างถึงในมาตรา 11 ตามที่ได้ระบุการอนุวัติตามพันธกรณีนี้ต้องคำนึงถึงความจำเป็นของการไหลเวียนของเงินทุนที่ต้องมีอย่างพอเพียงและคาดหมายได้และคำนึงถึงความสำคัญของการแบ่งสรรภาระระหว่างประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วที่เหมาะสม

4. ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วและภาคีที่พัฒนาแล้วอื่นๆ ที่รวมอยู่ในภาคผนวกที่ II ต้องช่วยเหลือประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาที่ล่อแหลมต่อการได้รับผลกระทบทางลบของการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้สำหรับการปรับตัวต่อผลกระทบทางลบเหล่านั้น

5. ให้ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วและภาคีที่พัฒนาแล้วอื่นๆ ที่รวมอยู่ในภาคผนวกที่ II ดำเนินการที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติทั้งปวง เพื่อส่งเสริม อำนาจความสะดวก และสนับสนุนทางการเงินตามความเหมาะสม ในการถ่ายทอดหรือการเข้าถึงวิทยาการและสนับสนุนทางการเงินตามความเหมาะสม ในการถ่ายทอด หรือการเข้าถึงวิทยาการและเทคโนโลยีที่เหมาะสมด้านสิ่งแวดล้อมแก่ประเทศภาคีอื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาเพื่อให้ประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาเหล่านั้นสามารถดำเนินการตามที่กำหนดในอนุสัญญาฯ ในกระบวนการนี้ ให้ประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วสนับสนุนการพัฒนาและการขยายขีดความสามารถภายใน (endogenous capacities) และเทคโนโลยีของประเทศภาคีที่กำลังพัฒนา ภาคีและองค์การอื่นๆ ที่อยู่ในฐานะที่จะกระทำเช่นนั้นอาจช่วยเหลือเอื้ออำนวยความสะดวกในการถ่ายทอดเทคโนโลยีเช่นนั้นได้เช่นกัน

6. ในการอนุวัติตามพันธกรณีของประเทศภาคีตามวรรค 2 ข้างต้นที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคีต้องกำหนดระดับความยืดหยุ่นที่แน่นอนแก่ประเทศภาคีที่รวมอยู่ในภาคผนวกที่ 1 ที่กำลังอยู่ในระหว่างการปรับเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจมาเป็นระบบตลาดเสรี เพื่อส่งเสริมความสามารถของประเทศภาคีเหล่านี้แก่ไขการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยคำนึงถึงระดับของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่มีได้อยู่ภายใต้พิธีสารมอนทรีออลที่ผ่านมาในอดีตในการใช้เป็นฐานอ้างอิง

7. ประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาจะอนุวัติพันธกรณีในอนุสัญญาฯ ของตนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับกรอนุวัติอย่างมีประสิทธิภาพของประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วตามพันธกรณีในอนุสัญญาฯ ที่เกี่ยวกับทรัพยากรการเงินและการถ่ายทอดเทคโนโลยี และจะต้องคำนึงถึงอย่างเต็มที่ว่าการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม และการขาดความยากจนเป็นความจำเป็นรีบด่วนอันดับแรกของประเทศภาคีที่กำลังพัฒนา

8. ในการอนุวัติให้เป็นไปตามพันธกรณีในมาตรานี้ ประเทศภาคีต้องพิจารณาว่าการดำเนินการใดเป็นสิ่งที่จำเป็นภายใต้อนุสัญญาฯ รวมทั้งการกระทำต่างๆ เกี่ยวกับการให้เงินทุน การประกันภัยและการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้บรรลุความจำเป็นเฉพาะด้านและความตระหนักของประเทศภาคีที่กำลังพัฒนา อันเกิดขึ้นจากผลกระทบทางลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ/หรือ ผลกระทบของการให้มาตรการตอบสนอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อ

(ก) ประเทศที่เป็นเกาะเล็กๆ

- (ข) ประเทศที่มีบริเวณชายฝั่งราบต่ำ
- (ค) ประเทศที่มีพื้นที่แห้งแล้งหรือกึ่งแห้งแล้ง พื้นที่ที่มีป่าไม้และที่อาจกลายเป็นป่าเสื่อมโทรม
- (ง) ประเทศที่มีพื้นที่ล่อแหลมต่อภัยพิบัติธรรมชาติ
- (จ) ประเทศที่มีพื้นที่ที่อาจแห้งแล้งและแปรสภาพเป็นทะเลทราย
- (ฉ) ประเทศที่มีพื้นที่ที่มีมลพิษทางอากาศในตัวเมืองสูง
- (ช) ประเทศที่มีพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบาง รวมทั้งระบบนิเวศภูเขา
- (ซ) ประเทศที่สภาพเศรษฐกิจต้องพึ่งพารายได้ที่ได้จากการผลิต การแปรรูปและการส่งออก และ/หรือ การใช้เชื้อเพลิงที่เป็นซากพืชซากสัตว์ และผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่เน้นด้านพลังงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างสูงและ

(ณ) ประเทศไร้ชายฝั่งและที่เป็นทางผ่าน

นอกจากนี้ ที่ประชุมสมัชชาประเทศภาคี อาจกระทำการตามที่เห็นสมควรตามความในวรรคนี้

9. ให้ประเทศภาคีคำนึงถึงอย่างเต็มที่ ถึงความจำเป็นเฉพาะด้านและสถานการณ์พิเศษของประเทศด้อยพัฒนาในการกระทำต่างๆ ของประเทศเหล่านั้นเกี่ยวกับการให้เงินทุนสนับสนุน และการถ่ายทอดเทคโนโลยี

10. ให้ประเทศภาคี ตามมาตรา 10 คำนึงถึงสถานการณ์ของประเทศภาคีในการดำเนินการตามพันธกรณีในอนุสัญญาฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศภาคีที่กำลังพัฒนาที่มีสภาพเศรษฐกิจที่ล่อแหลมต่อการได้รับผลกระทบทางลบของการอนุวัติตามมาตรการการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในการดำเนินการตามนี้ให้ใช้แก่กรณีของประเทศภาคีที่สภาพเศรษฐกิจต้องพึ่งพารายได้จากการผลิต การแปรรูป และการส่งออกและ/หรือ การบริโภคเชื้อเพลิงซากพืชซากสัตว์เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งประเทศภาคีนั้นๆ ต้องประสบความยากลำบากอย่างมากในการที่จะต้องเปลี่ยนไปใช้สิ่งทดแทนอื่น

ภาคผนวกที่ I ของ UNFCCC

ออสเตรเลีย

ออสเตรเลีย

เบลารุส+

เบลเยียม

บัลแกเรีย+

แคนาดา

โครเอเชีย+/*

สาธารณรัฐเช็ก+/*

เดนมาร์ก

ประชาคมเศรษฐกิจแห่งยุโรป

เอสโตเนีย+

ฟินแลนด์

ฝรั่งเศส

เยอรมนี

กรีซ

ฮังการี+

ไอซ์แลนด์

ไอร์แลนด์

อิตาลี

ญี่ปุ่น

ลัตเวีย+

ลิกเตนสไตน์*

ลิทัวเนีย

ลักเซมเบิร์ก

โมนาโก

เนเธอร์แลนด์

นิวซีแลนด์

นอร์เวย์

ภาคผนวกที่ I ของ UNFCCC (ต่อ)

โปแลนด์+

โปรตุเกส

โรมาเนีย+

สหพันธรัฐรัสเซีย+

สโลวาเกีย+/*

สโลวีเนีย+/*

สเปน

สวีเดน

สวีตเซอร์แลนด์

ตุรกี

ยูเครน+

สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ

สหรัฐอเมริกา

+ ประเทศเหล่านี้อยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจสู่ระบบตลาดเสรี

*หมายเหตุ: ประเทศเหล่านี้ได้เพิ่มเติมในภาคผนวกที่ I ตามการแก้ไขที่มีผลบังคับใช้ในวันที่ 13

สิงหาคม พ.ศ.2541 ตามมติ 4/CP.3 ที่รับรองใน COP-3

ภาคผนวกที่ II ของ UNFCCC

ออสเตรเลีย

ออสเตรเลีย

เบลเยียม

แคนาดา

เดนมาร์ก

ประชาคมเศรษฐกิจแห่งยุโรป

ฟินแลนด์

ฝรั่งเศส

เยอรมนี

กรีซ

ไอซ์แลนด์

ไอร์แลนด์

อิตาลี

ญี่ปุ่น

ลักเซมเบิร์ก

เนเธอร์แลนด์

นิวซีแลนด์

นอร์เวย์

ปอร์ตุเกส

สเปน

สวีเดน

สวิตเซอร์แลนด์

ตุรกี

สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ

สหรัฐอเมริกา

ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม